

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

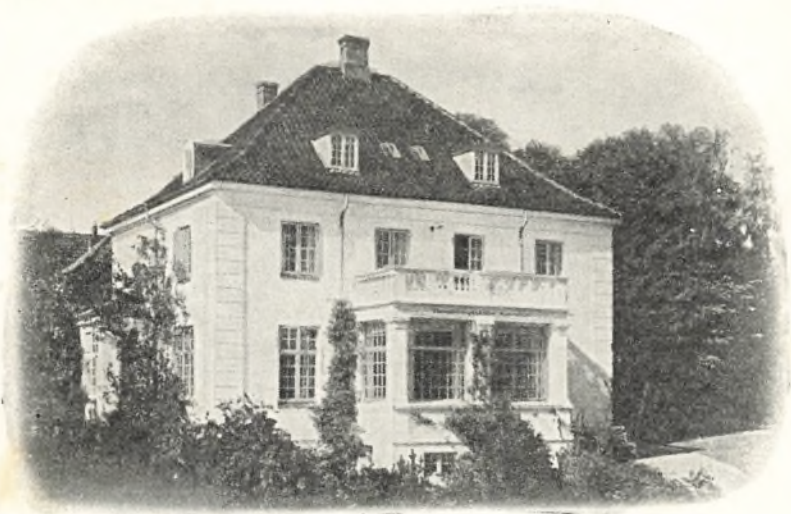
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

BORREHUS

1968

26. 11. 2004 (R) (N)
Ked Andig Gulchidsen
og hok hergeth. Liskoen.
01-5,-

AARSSKRIFT

FOR

BORREHUS' ELEVER

1968

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

KOLDING

KONRAD JØRGENSENS BOGTRYKKERI A/S

1968

PRÆDIKEN

TIL 2. SØNDAG EFTER TRINITATIS DEN 23. JUNI 1968

*Festgudstjeneste i Kolding Sct. Nicolai Kirke
i Anledning af 700 Aars Jubilæet for »Koldinghus«.*

Man skal aldrig forsømme en god Lejlighed til at holde Fest, og derfor fortjener de Mennesker, som har faaet Ideen til dette 700 Aars Jubilæum for Koldinghus megen Tak. Det har været 14 festlige Dage, som paa forskellig Vis har bidraget til at kaste Glans over Byen og over Koldinghus, og givet Opmuntring og Fornøjelse til alle, der vilde være med.

Det er klart, at der knytter sig mange forskellige historiske, økonomiske og erhvervsmæssige Interesser til Jubilæet, men naar man har ønsket, at Festen skulde løftes op i det Plan, hvor der ogsaa skulde afholdes en Festgudstjeneste som denne, ja, saa bliver vi jo tvunget til at overveje Sagen nærmere. – Jeg ved nemlig, at der findes Mennesker, som vil sige: Hvad i Alverden har et Jubilæum for det 700 aarige gamle Slot med en Guds-tjeneste at gøre. Der ligger jo Bygninger rundt omkring i Kri-stenheden, som er adskilligt ældre og en hel Del kønnere og flottere, og dem fester vi jo dog ikke for, saa hvorfor skal vi gøre det nu? – Er Svaret ikke ganske enkelt dette: Vi fester i Kolding, fordi det nu engang er i vores By dette gamle Slot ligger. Mange af os har det dagligt for Øje, og vi kan godt lide at høre den Historiens Tale, som udgaar fra dette 700 Aar gamle Sted. Vi hører derfra en Tale fra de henfarne Slægter, om deres

Tilværelse i Lyst og i Nød, i Medgang og i Modgang, vi fornemmer ved selve Slottets Eksistens, at de har holdt af at bo her, de har elsket Livet og Stedet her saa højt, at de fandt det Umagen værd at bygge en Fæstning, et Slot med Hjem, med Kirke og det hele som »en Nøgle og en Port for Riget«, som det hedder i de gamle Bøger.

Der er noget livsbekræftende i at høre denne Slottets Tale; de gamle troede paa, at Livet havde Værdi, Betydning, Mening. De vidste, at det var en hellig Pligt at elske Livet, og derfor ønskede de at værne om det.

Det er blevet sagt, at vor Tids største Problem er, at mange Mennesker ikke rigtig længere synes, at Livet har Værdi. Arbejdet keder dem, noget at tro paa har man ikke rigtig mere, og nogen egentlig Hensigt med Tilværelsen regner man heller ikke med, at der findes, og derfor gaar man til i Ørkesløshed, Tomhed og Livslede. Man taler om Fremmedgørelse og Nihilisme. I en saadan Tid er det godt at standse op og høre Historiens Tale. Den siger det til os, at *der er* noget at leve for, der er noget at anvende al den ubrugte Kærlighed paa, der er noget at kæmpe for; Fred, bedre Samfundsforhold, og det er stadig godt i Taknemlighed at synge Gud en glad Lovsang for det Liv, vi nu engang har faaet at leve her! De gamle byggede Koldinghus. De byggede et Rige op. – Der er stadig Opgaver, som kalder paa dygtige Arbejdere og Haandværkere eller paa dem, der med Tankens Kraft ved deres Arbejdsbord vil være med til at forme Fremtiden.

Der er nogen, der mener, at Navnet Kolding maaske skulde betyde: De kolde Enge. Det lyder ærlig talt ikke Spor rart. Kolde Enge med Fugt og Kulde har førhen været det, der prægede Stedet her, men ved Guds Hjælp og ved Menneskers Indsats op igennem Tiderne har Forholdene ændret sig saadan, at det er

blevet en venlig og hyggelig By, hvor vi i Dag kan lide at være, og kan Festerne bidrage til at faa endnu mere af det kolde mellem Mennesker og det kolde inde i Mennesker drevet ud, ja saa tjener den et godt Formaal. Og saa ved vi ogsaa, hvorfor vi holder Festgudstjeneste her i Dag.

Der er sikkert nogen, som i Dag paa Sct. Hans Aften vil være med til at synge Midsommervisen: Vi elsker vort Land, og vi vil synge den i Aar med en særlig Tanke paa det Sted af Danmark, som vi nu her fejrer eller som Drachmann synger det: men den skønneste Krans blir dog din Sancte Hans, den er bunden af Sommerens Hjerter saa varme, saa glade.

Vi elsker vort Land og med Sværdet i Haand
skal hver udenvælts Fjende beredte os kende
men mod Ufredens Aand over Mark under Strand
vil vi Baalet paa Fædrenes Gravhøje tænde.
Hver By har sin Heks og hver Sogn sine Trolde
dem vil vi fra Livet med Glædesblus holde
vi vil Fred her til Lands – Sancte Hans, Sancte Hans
den kan vindes, hvor Hjerterne aldrig blir tvivlende kolde.

Digteren ved noget om de *varme, glade Hjerter*, men han ved ogsaa noget om *de tvivlende kolde*. Og mon ikke vi alle sammen ogsaa ved noget derom? Kunde Slottets gamle Mure tale, vilde de ikke blot fortælle om Fædrenes Daad og Kraft, de kunde ogsaa fortælle om Svig og Utroskab, om Dumhed og Nederlag. Om tvivlende kolde Hjerter, som veg udenom Livets Krav. Om Mennesker, som unddrog sig deres Ansvar og derved bidrog til Landets og Folkets Ødelæggelse. Det kunde være lærerigt om Danmarks Historie kunde læses i Lyset af de Beslutninger der er blevet taget deroppe paa det gamle Slot, og det vilde være uhæderligt om man i en Jubilæumsstemning gik Historieforfalsk-

ningens Vej. – Da Danmark i 1920 havde faaet Sønderjylland hjem skrev Helge Rode den kendte Sang: Som en rejselysten Flaade, hvori han i pragtfulde Strofer skildrer Landets Sprog og Historie. I et af Versene hedder det: Vinterklart og sommerbroget, morgenmuntert, skumringssvøbt, ligefremt og latterkroget, *smilbestraalet, taaredøbt*. Det er Danmarks frie Sprog. Den sidste Strofe: *smilbestraalet, taaredøbt* er ikke den oprindelige. Han havde først skrevet: *købt med Blod og taaredøbt*. Og det er jo unægtelig betydelig stærkere Kost. Vi vil gerne se Slottet *smilbestraalet*, men *købt med Blod* maa nu i Ærlighedens Navn ogsaa med. For paa den Maade kan Slottets Tale bringe os til Selvbesindelse og til at forstaa, at Synd og Død nu engang hører med til vor Tilværelse.

Koldinghus følger sig ind i Rækken af Danmarkshistoriens kendte Navne: Danevirke, Isted, Sankelmark, Dybbøl, Fredericia, Kongedybet og fra dem alle lyder det: *købt med Blod*. Billigere kan vi ikke faa det, end ved at ofre vore bedste Kræfter. Der kaldes paa en Indsats. Der kaldes paa Offervilje, at Mennesker ogsaa i Dag vil være med til at yde. Derom taler ogsaa den Sten, som blev sat over Modstandskampens Ofre ved Koldinghus' Staldgaards østlige Ende med Hans Hartvig Seedorfs manende Ord: Om ædle Danske taler Stenen her. Husk deres Daad og vis dig Ofred værd. –

Dersom Slotsjubilæet og Historiens Tale paa denne Maade kan faa os til at overveje vort Ansvar og se vor egen Skyld kan vi maaske ogsaa bringes derhen, hvor vi spørger: Hvor kan vi faa Hjælp til at leve det Liv, som vi Gang paa Gang svigter? Hvor skal vi finde Tilgivelse og Fred, naar vi anklages af de tunge Tanker? Hvor skal vi gaa hen med vor Tak, naar Hjertet er fyldt med Glæde, og hvem har vi at holde os til, naar vi skal bort fra dette Liv? Lad mig give Svaret ved at pege paa de tre

Bogstaver, som staar i Guld her paa denne Prædikestol: *GMB.* De er sat her af en af de mange gode Lensmænd paa Koldinghus, Caspar Marcdanner, som havde det Valgsprog: *Gott mein Beistand*, Gud er min Hjælp. Gud min Bistand. Den gamle Lensmand har ogsaa skænket Altertavlen her til Sct. Nicolai Kirke, og der er ingen Tvivl om, at han har haft en klar Forstaaelse af den kristne Menigheds Tro. Paa det nederste Felt i Altertavlen har han skrevet: Du skal elske Herren din Gud af hele dit Hjerter, med hele din Styrke og med hele din Sjæl og hvert Menneske skal prøve sig selv. Og over for denne Selvprøvelse har han erkendt at han ikke slog til ved egen Kraft, men Gud var hans Hjælp. Han har kendt denne Søndags Læsestykke om Indbydelsen til den store Nadver, hvor Gud indbyder os til Livets store Fest paa hans Vilkaar, men ogsaa hvorledes vi Mennesker i Selviskhed og Trods gaar vore egne Veje. Men Gud var hans Bistand og Hjælp, ogsaa naar det gjaldt om at faa et koldt og haardt Sind ændret. Han har hørt Jesu Krav om Efterfølgelse, om at fornægte sig selv og bære Korset. Og han har kendt den Anfægtelse, der opstaar i et Menneskes Sind, naar det rammes af de Ord, og han har følt den Dom, der var i Herrens Tale om at bygge et Taarn og paabegynde et Felttog, men Gud var hans Hjælp og Bistand. Og derved er den evangeliske Glæde ogsaa blevet genskabt i hans Hjerter. Og er et Menneske først blevet gjort glad ved at høre om Guds Kærlighed til Mennesker, ja saa kan der ske store Ting. Kan man faa gjort det danske Folk glad, saa bliver vort Folk ogsaa saa godt, som det kan blive, og saa er Maalet naaet ogsaa for denne Jubilæumsprædiken.

Sct. Nicolai Kirke har paa mange Maader haft Glæde af Slotets Nærhed. Gud give, at denne Inspiration og Tilskyndelse fremdeles maa blive bevaret, saa Skaberen kan faa større Glæde af sit Skaberværk.

Anker Sølling.

HYLDEST TIL MIN HAVE

Har du prøvet at længes mod foraarets lys
i vinterens mørke, i frostnattens gys,
naar livet laa bastet og bundet?
har Du prøvet at vaagne af vinterens hi
og føle, at vinterens magt var forbi,
og vejen mod lyset var fundet?

Har du staaet en morgen i foraarets sol
og kigget dig glad paa den første viol,
der vaagned af vinterens dvale?
Har du lyttet, mens foraarets solkaade vind
kærtegnende strøg om din kuldskaere kind,
til livsviljens frydfylde tale?

Har du ejet den glæde – mer ægte end guld
at fatte om spaden og grave den muld,
der lønner dig rigt for din pleje?
Har du ejet den glæde at slide dig træet,
at øge din kraft ved at dyrke den plet,
som du har faaet lov til at eje?

Har du gaaet i søndagens hellige fred
fra række til række, fra bed til bed,
helt ud, hvor dit paradys ender?
og prøvet at fatte, at se og forstaa
den skønhed, naturen har gemt i det smaa
og gir os med gavmilde hænder?

Har du prøvet at værne hver spire, der brød
 sig vej gennem muldlagets livsvarme skød
 og stod der saa spæd og saa lille?
 Har du prøvet at værne de nyfødte skud
 mod blæst og mod tørke, mod frost og mod slud
 med hænder saa varsomme milde?

Kort sagt: Har du ejet den lykke paa jord
 at glædes og undres ved alt, hvad der gror
 i haven – dit vidunderrige?
 Den lille plet jord, der er fredfyldt og skøn,
 hvor du slider og hviler og drømmer i løn
 om alt, hvad du ikke kan sige.

Hvis ikke – ja saa har du narret dig selv,
 for haven gir helse, gir kraft i din sjæl
 til at leve trods sorger og kummer,
 gir tro paa, at livet vil sejre engang
 over krig, over død, over ufred og tvang
 og gi' os den glæde, det rummer.

Morbror.

Viceskoleinspektør Carlsen, Viby.

ANSGAR KIRKEN I FLENSBORG NORD

UDDRAG AF REFERAT I KRISTELIGT DAGBLAD

Flensborg har fået en ny dansk kirke: Ansgarkirken. Den er dansk i alle sine linier. Mest af alt minder den om landsbykirker, man kan se i Jylland og på Fyn, selv om moderne dansk kirkearkitektur har sat sit meget tydelige præg på Flensborgs Ansgarkirke.

Inspirationen til den er hentet i Notmark og Ketting på Als. Kirkebygningerne her blev af nu afdøde skibsreder A. P. Møller udpeget som naturlige forbilleder for det Gudshus, han havde besluttet at skænke til den danske menighed i Flensborg Nord, men aldrig selv nåede at se fuldført. Den højtidelige indvielse fandt sted søndag den 3. november 1968. Officielt blev kirken indviet af dr. theol. H. Fuglsang Damgaard. Højtideligheden overværedes af skibsreder A. P. Møllers søn og familie, ligeledes af kirkeministeren og repræsentanter for DKU.

Om eftermiddagen samledes man til festgudstjeneste i det hvide kirkerum med det enkle alterparti (kun et stort trækors er ophængt over alteret, som er udført i hvide mursten og har bord i bornholmsk granit). Ansgarkirken har et smukt klingende orgel med 21 stemmer, de to klokker er afstemt efter de øvrige klokker i byen og klinger meget smukt og rent.

Der findes jo i Danmark og Slesvig flere kirker med navn efter Nordens berømmelige apostel. Man har en Ansgarkirke i København, Odense, Ålborg og Slesvig by, men desuden kan

fortælles, at det hus, hvori man efter 1921 samledes til gudstjeneste og møder, indtil Helligåndskirken 1926 blev stillet til rådighed for det danske menighedsarbejde, ligeledes var knyttet til Ansgars navn. Det er ikke så mærkeligt for overleveringen vil vide, at kristendommen kom til Danmark netop gennem Ansgars mission i Sydslesvig.

Gennem mange år har Flensborg siden måttet undvære Ansgars navn knyttet til et dansk Gudshus, så det var skibsreder A. P. Møllers ønske, at den kirke, han skænkede, skulle bære netop det navn, den nu har fået. Det er allerede længe siden, man begyndte at tumle med planer om at rejse kirke i Flensborg Nord. Starten kan føres helt tilbage til 1947, hvor den danske menighed i byen blev delt i fire enkeltmenigheder. I Flensborg Nord – den største af disse nye menigheder – løstes lokalespørgsmålet midlertidigt ved, at DKU lejede en kirkesal i den barak, som KFUMs sociale arbejde i Danmark havde rejst i bydelen. Barakken havde før gjort tjeneste i brunkulslejerne i Kibæk.

Kirkens præst er i dag Martin Nørgaard, der gennem 26 år har været knyttet til det danske menighedsarbejde i Sydslesvig. Siden 1951 har han været sognepræst i Flensborg Nord. Pastor Nørgaard er sønderjyde og tilbragte sine første barndomsår netop i Sydslesvig. Når han er blevet hernelde, hænger det først og fremmest sammen med, at han følte en klar forpligtelse til, i det omfang, det er muligt, at række alt det videre, som han selv gennem genforeningen 1920 modtog af folkelig og kristelig værdi. Linien i dansk kirkelig indsats syd for grænsen har bestandig, fremhæver pastor Nørgaard, været kun at virke der, hvor befolkningen selv markerede ønsket om at få den. Endvidere vil man virke på dansk folkekirkelig vis, sådan som det formuleredes allerede i 1920 i den aftale, der blev truffet mellem DKU og den danske menighed i Flensborg og omegn.

Mangt og meget har sognepræsten ved Ansgarkirken oplevet. Der har unægtelig været perioder, præget af problematikken omkring forholdet til den tyske landskirke, men i øjeblikket ser det lovende ud, siger pastor Nørgaard.

Med de stabile tal, vi har menighedsmæssigt, skulle vi ikke have grund til at nære alvorlig bekymring for fremtiden. Der skal nok blive brug for den nye Ansgarkirke, siger pastor Nørgaard og finder straks tilslutning hos den residerende kapellan Martin Kontni.

Såvidt et uddrag fra Kristeligt Dagblad; men jeg personlig fjøjer mine gode ønsker til for et rigt menighedsliv i den danske menighed omkring den smukke Ansgarkirke.

Frk. Gundersen og jeg havde den glæde at overvære den første gudstjeneste om eftermiddagen. Det var en meget betagende og stor oplevelse; det smukke kirkerum, som var fyldt til sidste plads, orgel og salmesangen lød kønt, og pastor Kontni talte klart og smukt over dagens tekst. Pastor Nørgaard døbte 4 børn, og, som pastor Nørgaard gav udtryk for, var netop dåbshandlingen en smuk begyndelse ved den første gudstjeneste i den nye kirke. Efter gudstjenesten samledes hele menigheden i det kønne nye menighedshus, hvor der var reception og blev overrakt gaver.

Dagen sluttede vi i hr. og fru pastor Nørgaards hyggelige og smukke nye præstebolig. Det blev sent før vi nåede Borrehus, men vi siger tak, fordi vi måtte være med, og vi tænker med megen glæde på den festlige søndag.

Margrethe Eriksen.

SIDEN SIDST

Så er det skumringstid – dagene er blevet korte, men vi tænker vel alle med tak på de mange solskinsdage og -timer, vi har oplevet i denne sommer, hvor vi har fået kræfter og mod til dagens gerning. Alt levende rækker imod lyset, det gælder ikke mindst mennesket – uden lys ingen vækst, uden sol ingen glæde. »Mor,« siger den ulykkelige Oswald i Ibsens Gengangere, »giv mig solen, mor!« Rundt om i kolde, hjem, i usle boliger lever der børn, der længes efter sol og lys. På livets nordside lever der mennesker, der kæmper for at få lidt sol og lys ind i deres liv. Det er trangt at leve på livets nordside livet igennem, og ingen skal undre sig over, at bitterhed og hårdhed med årene kommer til at præge disse mennesker. Men der findes også mennesker, der lever under gode materielle kår, men alligevel ikke er tilfredse og glade, fordi de åndelig talt lever på livets nordside, de kender ikke til den største glæde i livet: Glæden over slet ingen ting. De har fornøjelser, men ingen virkelig glæde, mad og drikke i overflod, men en udsultet sjæl. I bibelen står der: Gud Herren er sol. Hvad solen er for naturen, den store livgiver, der skaber vækst og glæde, er Gud Herren for menneskets sjæl; mørket jages på flugt, når den soles sol fra Bethlehem får lov at kaste sine stråler ind over hjerteageren.

Ja, og så blader vi i dagbogen, og ved dette tilbageblik kan vi kun notere, at vi har oplevet meget festligt og godt, og at også arbejdsdagene har været til glæde for os.

Den 15. januar, da vi skulle tage imod det nye hold elever, havde vi et frygteligt stormvejr, så vi midt på dagen måtte stryge flaget. Vi var bange for, at flagstangen ikke kunne holde. Men vi kom godt i gang med vore flinke elever. Traditionen tro var vi alle i vores kønne gamle Sct. Nicolai kirke den første søndag, eleverne var her.

Den 23. januar lyttede vi spændt til valgresultaterne.

Den 24. januar mødte eleverne med flag på forklæderne, og vi hyggede os ved et festligt morgenbord.

Den 3. februar sad vi naturligvis ved fjernsynet og oplevede vores smukke prinsesse Benediktes bryllup med prins Richard.

Vi fik igen i år en venlig indbydelse fra Kolding herreds landbrugsforenings husholdningsudvalg til at deltage i husmoder-dagen, som også i år var meget berigende og festlig. Højskoler-nes håndarbejde var her med deres smukke udstilling. Lektor Munkholm fortalte, og frk. Gundersen viste kønne billeder fra Grækenland.

Kan De huske vores festlige »børnegilde« med tøndeslagning o. s. v., hvor store og små morede sig? Også min fødselsdag var en festlig og god dag.

Direktør Fridtjof og frue fra Glyngøre fiskeindustri gæstede os. Vi fik et meget belærende foredrag og nød så de lækre sager ved et festligt bord. Også hos fru Hedde Jørgensen hyggede vi os. Ja, og så havde vi »Fættergilde«. Vi noterer: alt gik strålende, glade piger – og nydelige og tiltalende »fætre«. En meget hyggelig forældredag havde vi også. Aftenen i selskab med grevinde Else Moltke eller med viceskoleinspektør Carlsen, »Morbror«, var strålende. Turen til Hindsgavl og den hyggelige afslutning hos Thilde Bojsen og familie i Middelfart siger vi tak for.

Den 26. maj glædede vi os med vores tronfølgerpar – lille prins Frederik blev født.

Vi husker vores dejlige tur til Rømø, hvor vi startede med at

Januarholdet 1968

se Ribe domkirke, derfra til dejlig formiddagskaffe hos Yrsa Bleegs forældre. Mange tak! Vi hilste på fru Møller, som til ære for os havde iført sig den kønne Rømmødragt (se billedet), ja, og så blev vi vel nok festligt modtaget af Anna Krogh i hendes dejlige sommerhus til pragtfuld middag, tur på øen og senere kaffe. Mange tak for stor gæstfrihed!

Pøsegildet i frk. Gundersens have på Skovløkkevej var fornøjeligt, ligeledes æbleskivegildet i frk. Erna Eriksens smukke hjem. Også turen til Christiansfeld og Skamling blev gennemført. Tak fordi vi måtte slutte af i fru Jørgensens sommerhus!

Den 8. juni stor sorg i hele verden – senator Kennedy døde.

Den 8. juni var vi på rundtur i vores festlig pyntede jubilæumsby. En hyggelig aften havde vi hos lærerinde fru Bodil Hansen.

Og så nåede vi til den 15. juni, hvor vi tog afsked med vore flinke elever, og hvor vi kunne sige tak til hinanden for 5 dejlige måneder.

På udenlandsrejse har vi ikke været, men vi har nydt vort skønne land i sommerferien. Jeg havde besøg af en af mine gode venner fra Königsfeld, malerinden frk. Weitbrecht. Frk. Gundersen sad ved rattet, og vi kørte langs vestkysten og nåede helt op til Skagen; det var en pragtfuld tur, også sammen med frk. Weitbrecht, som kom fra Schwarzwald-bjergene, men som i fulde drag nød det storslåede Vesterhav og klitterne med den skiftende belysning. Mange andre kære gæster har vi haft, frk. Stenstrup fra Norge og mange tidligere elever, og det er vi altid glade for.

Den sidste uge i juli ledede konsulent fru Merete Ladefoged et 8 dages kursus for unge fra Hårby. Undervisningen foregik i tekniklokalet. Vi sørgede for maden og havde det hyggeligt. Det var en flok søde og interesserede unge.

Frk. Nielsen var naturligvis på Fur i sin ferie. Frk. Gundersen beskikkede sit hus og sin lejlighed, hvor der er blevet ganske dejligt.

Fra fest og udflugter
Januar 1968

Den 5. august startede vi med det hold elever, som vi nu snart skal slutte med, og mon ikke vi kan sige, at vi har haft nogle gode måneder sammen med en flok interesserede og flinke elever. Vi har haft mange hyggestunder og gode oplevelser, og nu glæder vi os til adventstiden. I sidste uge talte grevinde Else Moltke til os, samme aften som vi fejrede mortensaften. Det var en strålende aften. Else Moltke har lige nu i dette efterår udgivet en bog med titlen: »Altid undervejs«. Else Moltke sluttede sin levende skildring af mennesker, hun har mødt, med at læse efterskriften i sin bog, som lød sådan, og som jeg synes har noget at sige til os alle: Altid undervejs.

Når pilgrimmene fra Norden søgte mod Rom og gik de mange mil over bjerge og dale, opmuntrede de hinanden med sange og tilråb. Troen og længslen drev dem frem som et usynligt pilgrimsmærke. Nogle bar også et synligt, som den hellige Birgitta: Vi forvandles til det, vi elsker.

Altid i bevægelse, aldrig stilstand. Intet er som før. Barndommen gik over i ungdommen med de store krav til en selv og ens omgivelser. De modne år gled ind i alderdommen, men stadig var man undervejs, selv om så mange af dem, der fra begyndelsen var med i følget, forsvandt ud af livet, og der blev tomt efter dem.

Glæden ved at være til, trods livets besværligheder og savn, denne heftige »joie de vivre«, som Karen Blixen kendte, blev givet en i vuggegave sammen med længslen efter at indfange blot en flig af livsposiens kåbe. Der lød signaler fra ungdommen under de grønne linde, fra rejserne gennem de fagre riger på jorden, men også fra hverdagens arbejde og glæder, blomsterne i haven, fuglens sang, dufte og melodier, der med et gjorde dyrebare minder levende igen.

Kontakten med mennesker på livsvejen, opmuntrende stemmer undervejs: »Skriv! Fortæl! Du, som kan huske helt andre tider

Augustholdet 1968

og mennesker, der nu er os fjerne i tankegang og levevis – giv din viden, din rigdom og indtryk videre, så at den bliver stående længe efter, at du selv er blevet stille.«

Der lyder også nedslående røster, nederlagets, skuffelsernes kor, men de kommer til kort. Sindet fornyr sig stadig og bevarer sin stædige tro på mirakler, det vidunderlige. Tunge tider er altid blevet opvejet af håbet, som forgylder ens vej. »Lovet være alle vanskeligheder, de holder én ung,« noterer min dagbog 1949, og lidt senere: »Nedgang overalt, men sindet må ikke ældes, aldrig ophøre at skyde friske skud eller miste sin frodighed.«

At være forelsket i selve livet, som det er, ikke ødelægge det hverken for sig selv eller andre, men være med i pilgrimskoret: »Toujours en route,« ikke som lyseslukkere, men som fakkeltænder. Altid med sang! Sådan slutter Else Moltkes bog.

Sjældent har vi haft bedre vejr på vores elevmødedag. Der var vældig god tilslutning, mange jubilarer. Vi havde »hus i haven«, vi lyttede til et meget tankevækkende foredrag af forstander Møller, Hammerum. Emnet var: »Hvad trænger vor tid mest til?«

Sensommersolen nød vi ved frk. Riis Christensens sommerhus, tak! Ja, også vores Sydslesvig-tur var en dejlig oplevelse, hvor vi også gennem lektor Munkholms historiske redegørelse virkelig oplevede Sydslesvig.

Kolding husmoderforening siger vi tak for indbydelse, også til en »Bing & Grøndahl«-aften, hvor Kirsten Pedersen ved en lodtrækning vandt en meget smuk figur.

Vi lyttede til forstander Helstrup Andersen, som viste fine lysbilleder og fortalte om en rejse til Tunis, interessant og godt. De fjerne lande rykker os nærmere.

Lidt »nyt« får vi jo jævnligt. I sommer fik vi nye skabe i det store køkken, hvide elementer, kønne og reelle. Også i det andet køkken har vi fået to nye komfurer midt på gulvet, så eleverne står bedre ved deres arbejde.

Fra køkkenerne.

Med august-holdet gik vi i gang med en ny undervisningsplan efter et cirkulære fra undervisningsministeriet. Lærerne og jeg har deltaget i et par korte kursus, arrangeret af undervisningsministeriet, og under en glimrende og dygtig ledelse af husholdningsinspektør fru Søndergaard Madsen, hvor forslaget om ændring i vores undervisning er blevet diskuteret og uddybet. Må jeg også her benytte lejligheden til at ønske fru Søndergaard Madsen til lykke med rektorstillingen på Suhr seminarium og sige fru Søndergaard Madsen tak for godt og dygtigt arbejde for vore husholdningsskoler. Vores nye husholdningsinspektør er fru Else Elbæk. Hjertelig til lykke! Vi glæder os til et godt samarbejde.

Mange tidligere elever vil sikkert spørge, hvilke ændringer der er sket i undervisningen. Der er f. eks. sket dette, at de teoretiske fag, vi har haft, er udbygget noget mere. Vi har onsdag som teoridag. I små hold besøger eleverne f. eks. frk. Riis Christensen i børnehave. Eleverne skal på biblioteksbesøg med lektor Munkholm. Frk. Niensens tekstil- og boliglære er også udvidet med flere timer, for at nævne enkelte fag. Det vil føre for langt at fortælle Dem alle enkeltheder, men jeg kan kun sige, at ugerne går godt for os, og vi glemmer ikke at opfylde elevernes ønske om at få så megen praktisk øvelse som muligt. Ønskekøkkenet for den lille selvstændige gruppe er stadig aktuelt, kostberegning, indkøb og regnskab har eleverne glæde af, og selvfølgelig også festmiddagen. Frk. Gundersens undervisning i vask former sig i den sidste periode af kursuset på den måde, at der sendes en portion tøj på vaskeri, gruppen går på møntvask, og så vaskes der herhjemme på den fuldautomatiske maskine. Alle tre portioner tøj bliver »drøftet«, kvalitet – pris, også med henblik på tidsberegning o.s.v. Det er både spændende og vel også fornyende at følge en lidt anden rytme; men det afgørende må være, at vore unge virkelig lærer det, de får brug for. Det må stadig være vort mål. Og som frie skoler må vi stadig værne om de gode traditioner, som vi ved har været til gavn og glæde for mange af vore tidligere elever.

Jeg vil gerne sige en hjertelig tak til mine gode medarbejdere, først frk. Nielsen og frk. Gundersen. Ved januarkursusets afslutning tog vi afsked med timelærerinde fru Bodil Hansen. Tak for god indsats og mange smil! Også Mathilde Christensen, som havde været assistent her og nu er begyndt sin uddannelse på Ankerhus, siger vi tak til. Så har vi den glæde, at vores tidligere lærerinde frk. Else Petersen er kommen tilbage og begyndte til august. Frk. Petersen leder det ene køkken, har haft grupperne i tekniklokalet, har kostlære m. m. Vi er glade for, at frk. Petersen

Augustholdet på Sydslesvigvej 1968

er kommen tilbage og siger hjertelig velkommen! Også tak til frk. Ingeborg Lunden, lektor Munkholm og timelærerinde Merete Ladefoged.

Om kort tid tænder vi adventslysene, og måtte vi i den skønne julemåned også i år få tid til at hygge os, til at samle sind og tanker om det gamle advents- og julebudskab, som har lydt for slægt efter slægt, og som aldrig forældes. Vi vil tænke på de af vore kære, som ikke er blandt os mere, også på vore tidligere elever, som har mistet en af deres kære. Og netop, som jeg er ved at afslutte »siden sidst«, får vi den triste meddelelse, at frk. Gundersens søster efter et strengt sygeleje har fået fred. Frk. Gundersens søster var overlærer i Vig, og var en meget dygtig lærerinde og et dejligt menneske, kun 57 år. Mange af de tidligere elever vil huske frk. Ellen Gundersen fra små besøg her på Borrehus, hun omsluttede livet her på skolen med stor interesse og kærlighed, og vi siger tak for lyse og gode minder. For vores frk. Gundersen er det et hårdt slag, men vi har, som så ofte før, lært frk. Gundersen at kende som et stort menneske, og trods sorg og savn klarer hun sine opgaver i samværet med vore unge.

Må jeg slutte med at sige tak til vore nuværende og tidligere elever for forståelse og trofasthed, tak til vore gode venner, til min slægt og til de mange hjem, som vi ved slutter kreds om Borrehus.

Jeg ved, hvor glæden har sit hjem,
når øde mark står hvid,
hint frydekor fra Bethlehem
forstummer ingen tid.

Med ønsket om en glædelig jul og et lyst og velsignet nytår sender jeg Dem alle mange hjertelige hilsener.

Margrethe Eriksen.

MENINGEN MED LIVET

Hvor meget man end diskuterer for eller imod obligatorisk seksualundervisning i skolerne, og selvom det ender med, at den bliver obligatorisk, vil forældrenes ansvar ikke blive mindre af den grund – tværtimod.

»Vi vil ikke høre et ord mere om sex,« sagde en 15–16 årig dreng til mig i telefonen. »Det hænger os ud af halsen.«

»Også mig,« svarede jeg, »men hvad er det, I vil have mig til at komme og snakke med jer om?«

»Familieliv og følelser. Det er der ingen, der tør sige deres mening om.«

»Hvad forstår I ved sex?« spurgte jeg for en sikkerheds skyld.

»Det er det, vi hører om i skolen på et tidspunkt, hvor vi ved det hele i forvejen,« lød svaret.

Det vil sige den reelle faglige tekniske viden, man kæmper så bravt for at få gjort obligatorisk.

Den lydhørhed, jeg møder overalt, hvor jeg bliver opfordret til at komme frem med min mening om familielivets etik, siger mig, at det, der for os i forældregenerationen var noget helt selvfølgeligt i vort barndomshjem, desværre for alt for mange unge i dag er noget, der skal læres. Den familieorientering, vi fik ved at leve i hverdagens familiefællesskab, er i vor forjagede tid ikke længere en selvfølge for ret mange, siden jagten efter statussymbolerne gik ind.

Men selv om jeg forsikrer mine unge tilhørere om, at jeg ikke har i sinde at påtvinge dem min mening og her blot giver dem chancen for at tage den med i deres overvejelser sammen med andet, de har hørt, føler jeg alligevel, at det er for sent.

I dag gælder det om, at børn så tidligt som muligt når frem til et personligt standpunkt til seksuallivet, og vi, der ved, hvor rigt livet kan være, når seksuallivet bliver et middel og ikke et mål i sig selv, må kæmpe for, at ungdommen i dag ikke skal misforstå den usikkerhed og uenighed, der ustandselig kommer frem i pressen og massemedierne, hvor »frihedskæmpere« for sex-legen i kampens hede kører frem med så kraftigt skyts, at de let forleder de unge til at tro, at sex-legen er meningen med tilværelsen.

Vender først tilstrækkelig mange det døde øre til, når man fra underholdningsindustrien slår på stortrommen for at skabe sensation om sex m. v., vil vi igen få ro omkring det private familieliv.

Men betingelsen for, at unge i oprørstiden selv kan vurdere og vælge uden forældrenes bistand, er, at det ikke kun er fars og mors mening om den side af tilværelsen, de har med sig, men at deres egen mening er blevet til gennem børnesnak, fra de var ganske små, når lejligheden var der til at finde eksempler i barnets verden, der svarer til det, de senere vil møde som voksne på en anden måde. Forsøg på at presse de voksnes problemer og oplysningsformer ned over børnene har skabt den hårdknude, vi sidder fast i, fordi forældrene ikke er sig deres ansvar bevidst, før det er ved at være for sent.

Det er helt afgørende, at forældre får lært, at hvis ikke barnet gennem opdragelsen får den nødvendige baggrund og forståelse af familielivets betydning, de kan placere den viden i, de får i form af en eller anden seksualoplysning, kan de blive sat helt

ud af kurs. Vi ser det med det hurtigt voksende hash- og kønssygdomsproblem blandt de ganske unge 14–16-årige. Og det nytter ikke at lukke øjnene for virkeligheden og tro, det kun er et storby-fænomen.

Er sex-legen og letsindig omgang med farlige stoffer for flere og flere ved at blive meningen med livet?

Hvem har i så fald ansvaret derfor?

Hvilken målsætning kan vi vælge at sætte op for at få så mange som muligt i tale på tværs af alle båse, for her er vi inde på det individuelle livssyns område?

Endnu har man ikke fundet noget, der kan erstatte familien som grundelement i samfundets opbygning, tværtimod prøver man kunstigt at bygge storfamilien op igen.

Mon ikke de, der enten som barn eller som en af forældrene er eller har været medlem af en familie, hvor følelserne til staidighed skaber en glad og tryk atmosfære, gang på gang har følt dette medlemskab som meningen med livet?

Hvordan sikrer vi os, at så mange som muligt får denne chance?

Al opdragelse begynder med selvopdragelse. Derfor må forældre først selv forstå, hvor og hvordan man finder meningen med livet.

I sin bog: *Psykologi og Eksistens*, siger Viktor Frankl s. 114–115:

Ifølge logoterapien er bestræbelsen for at finde en mening med livet den primære drivkraft i mennesket.

Denne mening med livet kan vi finde på 3 forskellige måder: 1) ved at udføre en handling, 2) ved at opleve en værdi og 3) ved at lide.

Den første måde – opnåelsens og præstationens – er helt indlysende. Den anden vej til at finde en mening med livet er gen-

nem at opleve noget, for eksempel et naturens eller kulturens værk og også ved at opleve nogen – for eksempel gennem kærlighed.

Kærlighedens mening.

Kærlighed er den eneste måde, hvorpå man kan fatte et andet menneskes inderste personlighedskerne. Ingen kan blive helt klar over et andet menneskes væsen uden at elske det.

Gennem den åndelige kærlighedshandling bliver man i stand til at se de vigtigste træk hos den elskede; og mere end det, man ser mulighederne i den elskede, man ser det, der endnu ikke er virkelighed, det, der bør virkeliggøres. Og endnu mere, gennem sin kærlighed gør den elskende det elskede menneske i stand til at realisere disse muligheder. Ved at få det til at se, hvad det kan være, og hvad det bør blive, får den elskende disse muligheder til at blive til virkelighed.

Kærlighed er et lige så oprindeligt fænomen som sex. Normalt er sex en udtryksform for kærlighed. Sex retfærdiggøres, ja helles i samme øjeblik, det bliver bærer af kærlighed, men heller ikke længere.

Kærligheden skal således ikke forstås som en sidevirkning af sex, men sex bliver en udtryksform for den inderste samhørighed, der kaldes kærlighed.

*

Det bliver for langt også at tage afsnittet om lidelsens mening med, men jeg vil lige nævne et eksempel, Frankl bruger, der har relation til ovenstående. En ældre praktiserende læge kunne ikke komme over tabet af sin kone, der var død for to år siden. Han kom derfor til Frankl for at få hjælp. Her blev han blot bedt om at besvare et spørgsmål: »Hvad ville der være sket, hvis De døde først?« »Det ville have været forfærdeligt for hende. Hun

ville have lidt,« sagde han. »Der ser De, doktor, denne lidelse er hun sparet for, og De sparer hende for det. De betaler ved at overleve hende og sørge over hende.«

Lidelsen ophører på en måde at være lidelse i samme øjeblik, den finder en mening, f. eks. den mening, et offer har.

Menneskets hovedopgave er ikke at opnå nydelse eller undgå smerte. Den er snarere at se en mening med livet.

*

I ungdomsoprøret hører man gang på gang et ønske om alternativer i stedet for forbud, bl. a. hvor det drejer sig om hash. Det vil sige muligheder – mon de tænker på muligheden for at finde en mening med livet?

Vi skylder dem at turde vise, at vi står for noget. Hvad gør det, at de ler ad os og prøver at modbevise vore påstande. Ofte er det ubevidst i håb om, at vi vil stå fast, så de kan få tro på, at der er fodfæste at finde fremover.

De unge har i deres ensomme og usikre periode brug for os gamle, så oldnordiske, som vi er, brug for i ro og fred at finde det ståsted, de søger. Netop i den periode må vi ikke presse på med vore meninger. Derfor må vi se at blive færdige inden de 12–14 år, så vi har råd til at være den nødvendige lidt komiske baggrundsfigur, det er rart at have at støtte sig til, når man er i knibe de følgende 4–5 år. Men det betyder, at vi må begynde at drøfte 16–18-åriges problemer med dem allerede da, og det er det, der er svært at lave om til børnesnak. De, der kender mine små bøger, ved, jeg har samlet en række eksempler på samtaler, opfordret af forældre, der havde brug for at lære børnesnak på dette område.

Alle, der har været heldige at finde en mening med tilværelsen, bør prøve at fortælle om denne chance, så godt som det nu er

muligt. Der, hvor det giver genklang – vækker minder om oplevelser, vedkommende selv har haft – bliver man forstået, bølglængden er fundet, og samtalen kan begynde. Men når det drejer sig om samtaler om følelsernes verden, kan det blive til »God dag, mand, økseskaft«, hvor kontakten ikke er i orden. Men hvad gør det, en og anden ler os ud? Vi har haft oplevelsen, vi forsøger at vise vej til. Skulle det ikke være nok? Oh, rædsel, hvis vi alle var af samme mening – hvor ville her blive gråt og trist!

Når det gælder børnene, må vi prøve at finde oplevelser, barnet selv har haft, hvor det viser ansvar, omsorg og andre faktorer, vi ved vil få betydning for dem at være vant til at opleve glæden ved. Først i 9–10 års alderen kan vi begynde at tænke på en dag, de står midt i en oplevelse, at fortælle dem, hvad vi voksne kalder det, de i øjeblikket føler. Indtil da må vi nøjes med ved smil, nik og et lille knus nu og da at give os tid til at ægge dem til at opøve evnen dertil.

Jeg efterlyser materiale til en familieorientering for børn, bygget op af et utal af eksempler på oplevelser fra mange forskellige hjem. Forældre har brug for en sådan hjælp til selvhjælp.

Jo flere eksempler, vi kan samle sammen, des større chance vil der være for, at så mange som muligt vil finde noget, der siger dem noget. En dommerkomité bestående af en lærer, en børnebibliotekar, en småbørnslærerinde og nogle forældre vil blive sat til at vælge de bedste ud. Har De haft små hyggelige, værdifulde og morsomme eller rørende oplevelser med børnene, som de af og til har fortalt venner og bekendte om, så overvej, om ikke De, via Borrehus, har lyst til anonymt at stille eksemplet til rådighed for andre forældre. Husk at opgive barnets alder og køn, men brug for barnets skyld et opdigtet navn.

Grethe Ebbesen.

Ansvej 65, 8600 Silkeborg.

HILSEN

Igen er der gået et år, siden vi læste Borrehus' årsskrift, og jeg vil nu herigennem sende Dem alle, både tidligere og nuværende elever, en hilsen og sige en hjertelig tak for al Deres trofasthed mod Borrehus og elevforeningen.

På elevmødet blev der foreslået, at betalingen for elevskriftet skulle forhøjes fra 8 til 10 kr. Jeg vil håbe, at prisforhøjelsen vil blive vel modtaget. Vi vil meget nødtigt miste nogle medlemmer af den grund.

Vi havde en god elevmødedag med stor tilslutning. Det var en festdag for os alle og dejligt at se, hvor trofaste de »gamle piger« mødte frem. Jeg vil sige Dem, frk. Eriksen, hjertelig tak fra os alle, fordi vi altid føler, at vi er velkomne. Tak for den store gæstfrihed, vi møder på Borrehus. Tak fordi De bevarer de rige traditioner, som en gammel skole altid vil have.

Jeg vil også gerne rette en tak til lærerinderne for det store arbejde, de hver især gør. Mine ønsker for Dem skal være, at De må få rige og gode arbejdsdage i året, der kommer, til at tage endnu et »bette nøk«.

Så lad os da i årets mørkeste måneder tænde lysene og syng:

Solhvervet kommer og bladet vendes,
Dagene længes på ny.
Solskinnet vokser og vinteren endes,
lærkerne synge i sky –
derfor bære blus vi med glæde.

Med disse linier vil jeg gerne ønske alle unge og ældre, venner og bekendte, en glædelig jul og et lykkeligt og lyst nytår.

Venlig hilsen

Thilde Boisen.

MIN REJSE TIL MALAYSIA

Den 26. juni startede jeg fra Kastrup lufthavn ved 17.30-tiden. Turen gik til Bangkok via Tashkent, men opholdet der var kun på ca. 50 minutter.

Flyveturen var en oplevelse for sig, idet jeg fik lejlighed til at se både solnedgang og -opgang med ganske få timers mellemrum, dels på grund af højden, og dels fordi vi fløj mod solen. Vejret var fint det meste af tiden, så der var rig lejlighed til at betragte jorden lidt fra oven.

Vi ankom til Bangkok først på formiddagen den 27., og efter at have været igennem den almindelige forvirring i lufthavnen gik turen med bus til Asia hotel, hvor jeg skulle overnatte. Denne tur gav et virkelig godt billede af byen, lige fra de største og mest moderne bygninger til de mindste hytter, hvor kvinderne slæbte spande på åg. Jeg så forretninger, hvor facaden manglede, og hvor de handlende havde deres varer hængende fremme i åbnin-gen til fri beskuelse og berøring for både mennesker og dyr.

Næste formiddag fløj jeg videre til øen Penang, der ligger i den sydvestlige del af staten Kedah i Malaysia, og herfra kørte jeg de sidste ca. 50 km til fastlandet til den gummiplantage, hvor min broder er assistent, og hvor jeg skulle tilbringe det meste af ferien. Køreturen var meget afvekslende. Snart kørte vi gennem mindre byer, hvor det vrimlede med mennesker, især børn, og mange slags dyr lige fra høns, geder og hunde til køer og vandbøfler. Snart passerede vi rismarker, hvor de indfødte arbej-

dede med de meget primitive redskaber, de har til deres rådighed. Som eksempel kan nævnes deres »tærskværk«, der består af en tønne med læskærm til vindsiden. Ristotterne slås ned over tønden, så risene falder af. Derpå bæres tønden op til vejen, og risene hældes ud på selve asfalten, hvor den hurtigt kunne tørre. Man kan sige sig selv, at der er en fantastisk stor spildprocent, dels når bilerne kører hen over risen, så den enten knuses eller blæses væk, og dels når den skal samles sammen igen.

Befolkningen i Malaysia er meget blandet. Der siges at være ca. 50 pct. malayer, 40 pct. kinesere, 8 pct. indere og 1–2 pct. andre, deriblandt hvide, og det er givet, at en sådan blanding vil skabe problemer af mange slags. Da både sprog og religion er forskellige, må befolkningsgrupperne have hver sin skole og hver sit tempel.

Jeg var så heldig at få lejlighed til at overvære en skolefest, hvor inderbørnene dystede i mange forskellige sportsgrene, og senere var jeg til en religiøs fest for indere – »Firewalking« –, hvor indere gik på glødende træ. Gløderne var bredt ud over et areal på ca. 4×2 m, og for enden af gløderne var gravet en lille rende, hvori der var vand. Vi ankom kl. 17 og blev placeret på en tribune lige op ad stedet, så vi kunne følge med i alt, hvad der skete. På den tid var de indere, der skulle gå over gløderne, inde i templet for at blive velsignet af tempelpræsten, hvorefter de skulle vandre til 7 forskellige vandsteder eller brønde, fulgt af et par trommer og en bunke mennesker. Denne tur tog ca. $1\frac{1}{2}$ time, og imens blev ildstedet gjort klart. Da man kunne høre trommerne nærme sig, blev et gedekid ført frem. Det fik en hætte på hovedet og blev trakteret med et sidste måltid, hvorefter en inder kom til med en kniv, huggede hovedet af det og løb 3 gange rundt om ildstedet, slæbende kiddet efter sig, så der kunne komme blod hele vejen rundt.

Nu var den lille procession af indere, der skulle gå over gløderne, kommet helt frem, og det var et mærkeligt opbud af hoppende og dansende mennesker. Formålet med at gå til de 7 brønde var at få dem i trance, og dette syntes at være lykkedes, for nogle af dem var så påvirkede, at de måtte holdes for ikke at gå amok.

Så begyndte selve ceremonien, og de 14–15 indere gik en for en over gløderne, og jo langsommere, de gik, jo mere jubledede publikum. Efter gløderne trådte de ned i den lille vandgrav, hvorpå en del besvimed, dels af ophidselse og dels af udmattelse.

Den sidste, der skulle gå over gløderne, bar et farvestrålende ca. 2 m højt stativ, der blev fastholdt ved hjælp af tynde metalpinde, der var stukket igennem huden hele vejen fra hovedet og til bæltstedet med en afstand af 4–5 cm både på ryg og bryst. Det mærkeligste ved det var, at hverken gløderne eller metalpindene lod til at gøre inderen fortræd. Et tydeligt bevis herpå var, at en af de indere, der gik over gløderne, dansede i ca. $\frac{1}{2}$ time på cementgulv bagefter. Denne fest gjorde et meget dybt indtryk på mig, og det tog sin tid, før virkningerne fortog sig.

I de følgende dage var jeg med i plantagen og fik indblik i mange ting vedrørende gummi, lige fra de nøgne marker, hvor traktorerne gravede terrasser til de spæde planter for at regnen ikke skulle skylle dem bort, og til selve gummitapningen.

Tapningen starter i rækhøjde, og der skæres et skråt snit på den ene side af stammen. Snittet skal være i en ganske bestemt retning, så man får så meget gummi som muligt ud af det. Når der nogle dage senere igen skal tappes, skæres kun ca. 2 mm af det yderste lag bort, og det kan tage adskillige år at nå ned til grunden af stammen.

Gummien er en mælkehvid væske, der løber ned i en metalrende, der er anbragt vandret ud fra den nederste del af snittet,

og derfra fortsætter den ned i en kop, der er sat fast lidt længere nede på stammen. I løbet af dagen samles gummien sammen i store mælkejunger og bringes til fabrikken, hvor den straks behandles med forskellige kemikalier for ikke at koagulere.

På en sådan tur, der er så rig på nye indtryk, flyver tiden af sted, og før jeg så mig om, var tiden gået, men inden den egentlige hjemrejse begyndte, tog jeg et par dage til Singapore, hvor jeg så så meget af byen, som det var muligt på den korte tid, jeg havde til rådighed. Bl. a. så jeg dér en ganske kort, fattigt udseende gade, hvor gamle kinesere kunne leje sig ind i små rum, hvor de fik hver en hylde at ligge på, og hvor de lå og røg opium og ventede på at dø. Det er forbudt at fotografere der, og man ser ikke med venlige øjne på turisterne, så opholdet der blev ikke af længere varighed.

Fra Singapore fløj jeg til Bangkok, hvor jeg opholdt mig 1½ dag. Jeg var på den berømte sejltur på floden, der går gennem byen, og kom til »Floating Market«, der er en stor forretning placeret på pæle ude i vandet. I Bangkok så jeg både thaidans og thaiboksning, hanekamp, elefanter i arbejde og fremstilling af thaisilke, altsammen i et område lidt uden for byen, der specielt er beregnet for turister, men man får alligevel et ganske godt billede af, hvad der foregår.

Derpå satte jeg mig i flyveren for at tilbagelægge den sidste strækning, og før jeg vidste af det, stod jeg igen på dansk jord og havde svært ved at tro på, at det virkelig var mig, der havde oplevet en lille smule af »Det fjerne Østen«.

Med venlig hilsen

Tove Helweg Andersen,
1960-61.

HILSEN

S snart er tiden inne for oss på efterårsholdet 1968 å takke for noen lærerike måneder, og Borrehus kan »puste ut«, for så igjen, om ikke så lang tid, å åpne dørene for et nytt hold. Vi er snart i rekken av tidligere elever.

Man kan vel med rette si at det har vært en travel tid, både for oss og ikke minst for frk. Eriksen og hennes medhjelpere.

Annet kan man heller ikke vente når vi som helt uerfarne skal få et innblikk i riktig husførelse på 5 måneder. Men likevel har vi hatt tid til å hygge oss også utenfor matgrytene, som f. eks. på festene og hyggekveldene på skolen.

Det var ikke med så lite spenning og forventning at jeg satte foten på dansk jord den 1 august. Jeg hadde nettopp satt punktum for min utdanning på seminariet i Norge, og til manges forbauselse hadde jeg nå sammen med en venninne som gikk på samme seminarium, bestemt meg til å gå på husholdningsskole istedet for å søke stilling med det samme. Grunnen til dette er at jeg mener unge piker, også vordende yrkeskvinner, ja kanskje først og fremst dem, trenger og bør lære litt om huslige sysler. Dessuten var jeg trett av lesing og eksamenspress og hadde lyst til å ta fatt på en i ordets bokstavelige forstand »matnyttig« skole. Et spørsmål jeg ofte har fått her i Danmark, er hvorfor jeg søkte hit, »man har da vel husholdningsskoler i Norge?« Det har man riktig nok, men det er ofte meget vanskelig å komme inn på disse

skolene. Dessuten må man vel med en viss rett si at man på de norske husholdningskoler gjennomgående er mer konservativ når det gjelder undervisningen enn man er på de danske. Jeg tror nok at det er hovedgrunnen til at det er blitt så populært for norske piker å søke seg til Danmark. Da jeg kom til Borrehus, fikk jeg ytterligere bekreftet min påstand om at det er blitt mer og mer alminnelig for norske piker å reise til Danmark. Av 22 elever var vi nemlig 6 nordmenn samt en hollender. Jeg må tilstå at jeg sukket lettet ut: så var man i hvertfall ikke alene hvis det skulle oppstå problemer på grunn av at man var norsk, det være seg problemer av språklig art, eller hva forholdene ellers angår.

Men det gikk imidlertid ikke mange timene før nordmenn og dansker var godt »blandet«, så mine bekymringer i så henseende kunne jeg altså ha spart meg.

For å komme tilbake til selve undervisningen, så har den ikke ensidig gått ut på matlagning, som man kanskje i første omgang tror når man kommer til en husholdningskole. Vi har i tillegg fått innblikk i den teoretiske bakgrunn for riktig kost og dessuten også kennskap til de mange områder som under ett kan sammenfattes til familiekunnskap, noe som er meget viktig for en vorde husmor. Særlig spennende har den siste tiden vært for oss elever, da vi har fått vårt eget lille ønskekjøkken, hvor det er blitt lagt slik tilrette for oss, at vi kan få prøve det vi har lært på egenhånd og også eventuelt på nye ting.

Når man ser tilbake på disse månedene, er det mange forhold og mange episoder som man kunne være fristet til å skrive ned. For oss som er så nye i faget, er det selvfølgelig meget å huske på, men som dessverre av og til blir glemte. Mange komiske episoder har funnet sted av den grunn. Likevel tror jeg nok jeg kan si at det hele har gått nokså smertefritt, ikke minst takket

være våre lærerinner og da først og fremst frk. Eriksen, som har stått bak det hele. Det er lett å se at det ligger et stort arbeid forut for et slikt kurs for å få det hele til å klaffe. Vi har også fått erfare i løpet av disse månedene at frk. Eriksen ikke går av veien når det gjelder. Jeg vil derfor slutte med å rette en takk først og fremst til Dem, frk. Eriksen, men også til de øvrige lærerinner og til mine medelever for et meget lærerikt kurs, preget av god samarbeidsvilje og godt kammeratskap.

Alison Debli.

TIDLIGERE MEDARBEJDERE

Det er svært for os at måtte meddele, at vores tidligere elev og lærerinde frk. Birthe Digmann ikke er iblandt os mere. Birthe Digmann havde gennemgået en stor operation og har nok ikke følt sig rask i længere tid. Birthe Digmann døde i oktober måned. Vi tager inderlig del i frk. Digmanns forældres store sorg, og vi har tænkt så meget på Dem. Birthe Digmann var et meget yndigt og fint menneske, som lærerinde var hun meget dygtig og samvittighedsfuld. Frk. Digmann var meget afholdt, også af sine elever. Vi mindes sidste års elevmøde, hvor frk. Digmann var sammen med de mange glade 20 års jubilarer, og hvor de alle nød samværet.

Her på Borrehus siger vi tak for lyse og gode stunder, og vi vil altid ære frk. Digmanns minde.

— — —

Elisabeth Mortensen har to sønner, Bendt og Morten.

Lilly Ramlov Hansen ønsker vi til lykke med Henrik (se billedet).

Helene Skovsen Thorndahl ønsker vi til lykke med Annettes lille søster.

Bodil Hansen — Carsten fik en lillesøster Solveig den 8. oktober 1968. Hjertelig til lykke!

Anne Marie Cornett Stenz og hendes snart »store familie« (to børn er gift) har det godt. Bodil er vel også færdig i skolen.

Inger Jensen og Inger Larsen — tak for en dejlig weekend i Deres hyggelige »Dingle«, hvor frkn. Jensen og Larsen i sommer har haft mange gæster, også fra Sverige og Norge. I vintermånederne er frkn. Jensen og Larsen i gang med undervisningen.

Margrethe Brandt Eriksen har haft den sorg at miste sin far efter et langt sygeleje. Fru Eriksen fortæller glad om sine tre børn.

Anna Fuglbjerg Eriksen — vi ser for lidt til hinanden. Der er ellers ikke ret langt fra Flensborg til Kolding.

Lærerindernes glade børn

Henrik Ramlov Hansen

Erik Due Hansen

Karsten Hansen

NYT FRA TIDLIGERE ELEVER

1941

Ingeborg Hansen Møller Niensens datter Marianne er elev her i sommer. Tak!

Karla Kristiansen Knudsen – vi håber, mange har læst den interessante artikel i »Landsbladet« og set billeder fra Borum Østergaard.

Mary Ellegaard Schelde har holdt sølvbryllup og kan glæde sig over dygtige børn. De to døtre er gift.

Vi fik forleden den triste meddelelse om Karen Petersens svære sygdom og død og tænker på Karens far, som må savne hende så meget.

1941–42

Helga Bonefeld Lauritsen har holdt sølvbryllup. Vi siger tak til Helga og hendes mand for en meget festlig aften og ønsker til lykke med Deres smukke nye hjem, som De ved flid og stor dygtighed har skabt for Dem selv og Deres dejlige børn.

Edel Petersson – tak for Deres trofasthed – på dette hold har vi nr. to datter.

Anna Westergaard Ditlevsen, som er plaget af sygdom, sender vi mange kærlige hilsener og tanker.

1942

Alice Toppenberg – tak for billeder fra Deres kønne hjem. Juletræet ser dansk ud i den flotte pejsestue. Alices søn har begyndt sine studier på Oklahomas universitet.

1942–43

Vi savner meddelelser.

1943

Karen Thomsen Bøgh – tak fordi De gjorde en ekstra indsats for at samle så mange af Deres kammerater som muligt til elevmødet. Det

var festligt at mødes med Dem; men desværre måtte vi jo savne en del.

Inge Skovgaard Kreutzfeldt har haft den store sorg at miste sin prægtige, dygtige mand. Vi har tænkt så meget på Dem.

1943-44

Else Konrad Andersen har haft den store sorg at miste sin far.
Husk, at De er 25 års jubilærer – sæt hinanden stævne!

1945

Ruth Thomsen Antonius har påtaget sig et ekstra job. Foruden at passe sit hjem tager hun ud og hjælper gamle og invalide i gang med forskellige arbejder. Ruth er meget glad for det.

1946-47

Birgitte Jørgensen Elmegren – tak fordi vi har fået Deres datter Harriet herover!

1947

Gunhild Kaalstad Asbjørn skriver stadig om den store oplevelse, det var for hende at fejre sit 20 års jubilæum. Hos Gunhild står alt vel til. Tak for telegram til elevmødet!

Mary Reiersgaard Nordby sender også mange hilsener og fortæller følgende i et brev: I aften har jeg været i folkeakademiet og hørt på et foredrag med titlen »Koldinghus 700 år«. Det var vældig interessant for mig, og jeg gik hjem derfra så fuld af minner – at jeg kunne simpelthen ikke annet enn sette mig ned og skrive til Dem. Vi fikk også se en masse lysbilleder fra Kolding – fra alle de kjente, kjære stedene, og foredragsholderen, førstebibliotekar Elin Holthe, kom også inn på både eldre og den nye moderne kontakt mellem vennskapsbyerne, bl. a. blev det nevnt, at i 1947 ble to unge piger fra Drammen inviteret til at gå på husmorskolen dernede. Efter foredraget presenterte jeg mig for arrangørene som en av de to unge, som var så heldig at få den nevnte oplevelse, og det satte de veldig pris på a høre. Jeg blev også bedt om a kontakte foreningen Norden for a fortelle mere om oppholdet der nede og om de knyttede forbindelser, som har holdt i alle disse årene. Det vil jeg selvfølgelig gjerne gjøre.« Vi håber, at venskapsbyerne Kolding-Drammen stadig må bevare kontakt med hinanden.

1947-48

Ragnhild Nederby Iversen og Ellen Westergaard Kjærgaard glædede os med besøg til 20 års jubilæet – men vi savnede de øvrige.

Rita Larsen Rasmussen har haft den store sorg at miste sin gode, dygtige mand. Vi har tænkt så meget på Dem, kære Rita, og ville så gerne høre lidt fra Dem.

Vi må også have den triste meddelelse med, at Elly Drejer Sørensen er død.

1948

Til 20 års jubilæerne – det livlige sommerhold –. Tak fordi De var med til at gøre elevmødedagen festlig for os og tak for den kønne blomsterhilsen!

Eja, vi savner en lille hilsen fra Dem – eller Deres besøg.

1948-49

Birthe Hallum Trowbridge sender glade hilsener fra England, men julen fejrer Birthe, hendes mand og søn i Esbjerg hos Birthes mor, og de glæder sig alle lige meget til den smukke danske julefest.

Anna og Henrik Rasmussen har haft den store sorg at miste deres søn Erik ved en druknelykke. Vi har tænkt så meget på Dem.

Ellen Marie Faaborg Clausen – Ruth har fået en yndig lillesøster Ester. Hjertelig til lykke!

Thilde Schmidt Bojsen – tak for stor gæstfrihed mod os og hele flokken – det er så festligt at besøge Dem og Deres mand i Deres hyggelige hjem.

1949

Inger Skovgaard Madsen skriver: Så håber vi på samling af gemytterne til elevmødet næste år til 20 års jubilæet. Inger og hendes lille flok har det godt. Inger fortæller, at »Tulle« nu hedder Dora Haugen og bor Skagpladssene, Skien, Norge. Vi siger hjertelig til lykke!

1949-50

Gitte Mygind Dehn skriver glad og fornøjet. Hendes datter går i skole. Gitte har fået en lille bil; men hvor blev De af i sommer? Vi er helt sikre på, vi kan kende Dem, hvis De pludselig holdt herude.

Kirsten Olsen Clausen har haft den store sorg at miste sin gode mand.

Vi har tænkt så meget på Dem. Kirstens nyde adresse er: Klingstrupvænget 65², Odense.

1950

Birgit Uldall nedsatte sig den 1. januar 68 som speciallæge i neurologi og psykiatri i Flensborg. Adresse: Stuhrsalle 15 st. Vi sender vore allerbedste ønsker.

Kathrine Andersen Petersen og hendes mand udvider stadig deres store, moderne garneri. Vi glæder os til at se det.

1950-51

Else Biede's nye adresse: Tjørnebakken 33, Haderslev.

1951

Lis Jensen Fischer er travlt optaget, også med at hjælpe sin mand i konsulationen og i sit hus og fortæller glad om sine børn.

Ulla Darre Stylow ønsker vi til lykke med en dejlig søn.

Andrea Frederiksen Riise Madsens adresse er Plovgaardsvej, Bellinge.

Anne Lise Vyff Torkov har haft den sorg at miste sin gode far. Må vi få Deres adresse?

Helga Stolzenburg Bruhn bor Damgade 59, Sønderborg.

1951-52

Ruth Eriksen Andersen har haft den store sorg at miste sin gode, prægtige far. Ruth skriver, at hendes to drenge Torben og Svend Erik er til stor opmuntring, også for »mormor«.

Anne Marie Brinck underviser sygeplejeelever på Tarm sygehus – til lykke med det!

1952

Anne Marie Skovenborg Roldskov – tak for det yndige billede (se andetsteds).

Kirsten Munch Maltarp bor i en dejlig villa Solbakken 9, Rebæk, Kolding.

1952-53

Anne Marie Bjerregaard – tak for den lille visit på elevmødedagen. Anne Marie fortæller, at Anna Bukh skulle til Schweiz og kunne derfor ikke være tilstede.

Elin Schröder Hostwedt
1955

Jenny Hansen Misser
1954

Anne Marie Skovenborg Rolskov
1952

Desværre savnede vi en del af Deres hold til elevmødet; men Hanne Kissmeyer, Rita Grell Mikkelsen, fru Andreasen, Inger Jensen og Yvonne Mikkelsen havde det hyggeligt.

Kirsten Skov Blæhr har fået ny adresse: Allikevang 16, Allerød. Vi glæder os til at høre godt nyt fra Dem.

1953

Astrid Kjær Christoffersen – det var dejligt, Deres mor fortalte os nyheden. Hjertelig til lykke med bryllup og med Deres lille datter Mette. Astrid bor Boeslundevej 5, Brønshøj, København.

Astrid har haft den sorg at miste sin gode far.

Inger Hansen Rosendahl var forhindret i at være med til elevmødet på grund af sygdom. Inger er blevet opereret for en discuprolaps, men har det heldigvis nogenlunde. Hvor var det hyggeligt at se så mange af Dem til elevmødet.

Grethe Laursen Olsens nye adresse er Bjergegård, Håstrup, Fyn.

1953–54

Bodil Rahbek befinder sig godt på Grindsted husholdningsskole. Det var hyggeligt og morsomt at besøge Dem – tak!

Andre meddelelser??

1954

Jenny Hansen Misser sender glade hilsener fra Californien (se billedet andetsteds).

Andre meddelelser??

1954–55

Aase Rosenkilde Jensen ønsker vi hjertelig til lykke med Dortes lillebror Claus – en dejlig dreng.

Andre meddelelser??

1955

Elin Schrøter Høstvedt – hjertelig til lykke med den lille gut (se billedet andetsteds).

Andre meddelelser??

1955–56

Vi savner meddelelser!

1956

Kamma Hansen ønsker vi til lykke med brylluppet den 19. oktober 1968 med adjunkt Klaus Zerrahn, Slesvig.

Elly Hansen fortæller, at familien nyder det nye hus.

Karin Holm Petersen (se billedet af lille Randi andetsteds).

Karin fortæller, at Ingrid Beeck Matloks mand skal være præst i Kappel i Sydslesvig. Vi glæder os til at høre nyt fra Dem, Ingrid.

Asta Lyck Grebien 1956-57   Anne Lise Hansen Christiansen 1959-60
Bente Olesen Nielsen A 1965   Aase Rosenkilde Jensen 1954-55
Bitten Thode Nielsen 1963-64   Karin Holm Petersen 1956

Tove Hansen Petersen – mon De er i gang med at bygge hus?

Solveig Birkkjær Laursen og hendes mand har haft den store sorg at miste deres yndige lille datter på 9 år. Vi har tænkt så meget på Dem.

Inge Damm Petersen ønsker vi hjertelig til lykke med sønnen. Adresse: Forstallé 40, Åbenrå.

Inger Nissen Olsen ønsker vi til lykke med sønnen. Vi savner Deres adresse.

1956–57

Birthe Kjær Petersen fortæller glad om sine oplevelser og skriver: »Nu har jeg mere tid til forskelligt andet, også uden for hjemmet, fordi begge børnene går i skole.«

Birthe Bräuner Lund ønsker vi hjertelig til lykke med Peters lillebror Christian.

Käthe Pocskej Grant er efter et ophold i Danmark flyttet til Tyskland. Adresse: 19 Birken str. A2R, Bamberg. Skammeligt De ikke nåede at besøge Borrehus.

Gitte Grün Christensen bor Kildevej, Lem st.

Asta Lych Grebin – vi glæder os til at høre godt nyt fra Dem.

Else Christensen – må vi få Deres nye adresse og høre om Deres virke?

Vibeke Duch Jensen – vi siger velkommen hjem til Danmark igen. Vibeke og hendes mand har været 5 år i Kuwait. Vi glæder os til at hilse på Dem. Adresse: Strandvejen 36, Århus C.

1957

Mie Gerster – hvor var det hyggeligt at besøge Dem og Deres lille familie. Mie har giftet sig med landbrugskonsulent Hansen. Lene og Lone er meget søde og kvikke. Mie er fortsat lærerinde i Ulbølle skole, så alt stod vel til, og vi glæder os med Dem.

Anne Marie Hyhne Petersen – vi glæder os til at høre om den forestående glædelige begivenhed.

Bente Thøgersen virker stadig med »Dybfrost«. Tak for de gode oplysninger, vi får tilsendt. Kan der ikke snart blive tid til et lille Kolding-besøg?

1957–58

Jette Larsen Wright har tre sønner. Hvor var det festligt at hilse på hele familien i sommer. Jette er glad og befinder sig godt i Californien.

Karen Marie Petersen Mønsted ønsker vi hjertelig til lykke med lille Jesper, som blev født den 2. april 1968.

Lisbeth Graversen Hansen var til elevmøde, men savnede kammeraterne, der havde glemte, at de var 10 års jubilare.

1958

Elisabeth Nordentoft Kjærsgaard ønsker vi til lykke med lille Peter, som blev født den 29. december 1967. Elisabeths mand er læge ved Amtssygehuset i Århus. Adresse: Langelands allé 62^a tv., Århus C.

Ingrid Joern Jensen – det var morsomt at hilse på Dem i Flensborg ved den nye Ansgar kirkes indvielse. Ingrid synger i koret, og hendes bror er organist. Ingrid har to børn, Tove og Bjørn.

Margit Pold – undskyld vi fik ikke Deres navn og adresse noteret. Send os et par ord.

Hvor var det festligt at se så mange af Dem til elevmødet.

Birthe Hansen Kjær – vi glæder os til at høre godt nyt fra Dem.

Dorte Bachens Mikkelsen – hendes mand er lærer på Fur, og de har to børn. Til lykke!

1958-59

Birgit Moe Winther – det var dejligt at se Dem og Deres yndige og raske drenge, og nu ønsker vi til lykke med nr. tre.

Irene Christoffersen Kjær er flyttet til Esbjerg. Må vi få Deres adresse? Vi var glade for at hilse på Dem og Deres yndige børn.

Bende Henriksen Rasmussen og hendes lille familie er flyttet ind i nyt hus. Adresse: Stenlunden 21, Munkebo, Fyn.

Kirsten Larsen Jacobsen glædede os med en rask lille visit. Kirsten har tre små piger og er ejendomsmægler.

Margrethe Bech Jensen er økonomaassistent på et plejehjem her i Kolding.

Ulla Johansen Askholm og hendes mand er flyttet til Kolding, hvor de begge to virker som lærer. Adresse: Skovløkkevej 1, Kolding. Vi ønsker hjertelig til lykke med Deres lille, yndige datter.

Solveig Thrane Ullerup er flyttet til Østergade 4, O. Jersdal.

Tove Rasmussen Klinge og Else Larsen, Jervelund, mente, at de i år var 10 års jubilare. Husk at det er til næste år – vi glæder os til at se mange.

1959

Grethe Gudiksen Laursen har fået ny adresse: Spurvevej 3, Skjern. Grethe skriver: »Jeg er stadig hjemmegående husmor og befinder mig strålende ved det. Jeg kunne ikke tænke mig, at andre skulle passe mine små piger.

Andre meddelelser??

1959-60

Birthe Theilmann Larsen - vi er spændt på at høre nyt fra Dem.

Kristine Brodersen Tjørnelund ønsker vi til lykke med en lille datter. Nu har Kristine ønskebørnene. Også til lykke med forfremmelsen til første plejerske!

Kirsten Marie Thomsen er gift Nielsen og bor Elmegård, Eggerslev-lille, Skelskør. Også hjertelig til lykke med Deres lille datter!

Grethe Petersen Nielsen ønsker vi til lykke med en lille datter. Nu har Grethe ønskebørnene.

1960

Aase Kærgaard Madsen meddeler sin nye adresse: Dommervænget 18A², Roskilde.

Esther Daugaard Schmidt ønsker vi hjertelig til lykke med Deres lille pige. Vi glæder os med Dem.

Hanne Jensen Waaben er flyttet til Marstrup vest.

Ruth Marcussen er husholdningslærerinde på Sorø husholdningsskole.

Kirsten Eeg ønsker vi til lykke med handelsskoleeksamen. Vi ser for lidt til hinanden.

1960-61

Birgit Closter Kraghs mand er blevet direktør for køkkenelement-fabrikken Nordia-Dan A/S, og Birgit har travlt som bogholder.

Inger Margrethe Konradi har haft den store sorg at miste sine forældre ved en frygtelig bilulykke i nærheden af Rendsborg. Inger Margrethe var selv med i bilen og fik kvæstelser. Vi har tænkt så meget på Dem. Vi håber, De har det nogenlunde. Inger Margrethe er lærerinde i Gedsted, Himmerland.

Tove Helveg Andersen har været på en ikke helt almindelig ferierejse (se andetsteds).

Ulla Carstensen ønsker vi til lykke med bryllup. Må vi få Deres adresse?

Else Aaris Jensen – må vi få Deres nye navn og adresse?

Dagmar Martens Clausens adresse er Fuglsang 9², Åbenrå.

Bodil Rasmussen ønsker vi til lykke med bryllup. Må vi få Deres adresse?

Jytte Søgaard ønsker vi til lykke som husholdningslærerinde og med bryllup. Må vi få Deres navn og adresse?

Gurli Weisberg Madsen skal have tak for stor trofasthed.

1961

Anna Paludan Vingberg ønsker vi hjertelig til lykke med sønnen Jens. Anna skriver: det er ganske vidunderligt at være forældre til et velskabt barn.

Birte Hansen Andersen ønsker vi til lykke med bryllup. Adresse: Vibevej, Sønderød.

Marianne Johansen Bundgaard ønsker vi til lykke med sønnen.

Grethe Thyregaard Jørgensen. Adressen er: Ingemannsallé 165, Esbjerg.

1961-62

Bodil Ingemann ønsker vi hjertelig til lykke med brylluppet med sin norske ven (se billedet andetsteds). Tak for Deres lange og gode breve! Vi glæder os med Dem. Bodil hedder Heggdal. Adresse: Knavsens 7, 5030 Landås, Norge.

Søs Trandberg – vi er spændt på, om De er rejst til Frankrig efter Deres Englands-ophold.

Hanne Kragh Rettigs mand er ansat som lærer i Taulov, hvor de har lejet hus Elborg 4. Lille Morten trives godt.

Ingelise Melgaard ønsker vi til lykke med lærerindeeksamen og med bryllup. Ingelise hedder Hemmingsen og bor Sjøtoftevej 33, Præstø.

Kirsten Juhl Petersen ønsker vi hjertelig til lykke med Deres lille datter.

Eva Nygaard Thiemen – vi savner Deres adresse. Hjertelig til lykke med Deres lille datter!

Ulla Simonsen Jensens adresse: Rosenørnsvej 18, Odense.

1962

Anna Brodersen Storgaard ønsker vi hjertelig til lykke med sønnen. Annas nye adresse er: Fasanvej 32, Ribe.

Jette Siersted Eriksens adresse er : »Jeda«, Randbøldal. Hvor blev De og Birgit Clausen af?

Jane Nord ønsker vi hjertelig til lykke med brylluppet oktober 68. Jane hedder Larsson og bor Helligkorsgade, Kolding (se billedet andetsteds).

Karin Thrane – vi længes efter at høre, hvor langt De er med Deres uddannelse.

Inger Andersen Jacobsen ønsker vi hjertelig til lykke med sønnen. Nu har Inger ønskebørnene. Jane Nord Larsen fortæller, at den lille familie har det ganske dejligt.

1962–63

Marianne Johnsen Bennet ønsker vi hjertelig til lykke med sønnen Richard, som blev født den 6. marts 68. Marianne fortæller glad og lykkelig, også om Deres nye hjem i London. Adresse: 70 Eaton Ferrace, London S.W.I. Videre fortæller Marianne, at Inge Skræp har holdt bryllup med sin Erik. Vi savner adressen.

Leonora Günther ønsker vi til lykke med bryllup. Leonora bor Langesgade 6², Ålborg.

Synnøve Gønner – vi savner Deres adresse.

Sofie Hansen Schallerts nye adresse er: Præstevænget 12, Vojens.

Jonna Hesselhøj har holdt bryllup. Må vi få Deres navn og adresse?

Linda Krebs Sejer Sørensens nye adresse er: Fortly 14, Rødovre.

Lene Kristensen er nu på sidste år på husholdningsseminariet Ankerhus – må vi få Deres hjemstedsadresse?

Rita Lauritsen ønsker vi til lykke med bryllup. Er De også blevet færdig som lærerinde?

Louise Nyboe har været dekoratør i Kolding.

Sonja Kærsgaard Petersens nye adresse: Sdr. Allé 8, Holstebro.

1963

Tinne Good ønsker vi til lykke med bryllup. Vi savner navn og adresse?

Jytte Harris ønsker vi til lykke med bryllup. Jytte hedder Petersen, men hvor bor De?

Jane Nordson 1962

Bodil Ingemann 1961—62

Hanne Daniel A 1965

Astrid Kjær Kristoffersen 1953

Sjofn Hakonerdottir J 1967

Ingrid Jensen ønsker vi til lykke med bryllup. Ingrid hedder Jørgensen og bor Rådmandsløkken 11, Åbenrå.

Henny Iversens nye adresse er: Rosenvangsalé 210B. Højbjerg.

Inge Munch ønsker vi til lykke med kontoruddannelsen. Inge er fortsat her i Kolding.

Bente Tange, g. Nørgaard, Elsøholm, Nykøbing, Mors. Det var hyggeligt at se Dem og Deres mand – tak fordi De tog den lange tur! Vi så også billeder af Bentes yndige børn.

Birthe Hansen Sass – også tak til Dem, fordi De tager den lange tur fra Fuglebjerg hertil.

Karen Marie Mengel Thomsen – vi glæder os til at se Deres nye hus. Adresse: Stålsvej 7, Tyrstrup pr. Christiansfeld.

1963–64

Bitten Christensen Thode Nielsen er flyttet ind i et dejligt hus, hvor lille Mariane trives godt. Adresse: Rødovrevej 317² th., Rødovre.

Alice Stigaard Kjeldsen – tak for Deres lange brev fra Schweiz. Det glæder os, at De oplever så meget spændende.

Lillian Jørgensen Mortensen ønsker vi til lykke med datter nr. 2. Adresse: Bellisvej 8, Kolding.

Ane Birgit Gustavsen Christensen har haft den store sorg at miste sin mand ved en drukneulykke. Ane Birgits adresse: Kystparken 168, Sædding, Esbjerg.

Dorthe Bruhn ønsker vi til lykke med en meget fin eksamen som børnehavelærerinde. Dorte har haft stilling som vikar her i Kolding, men har fra 1. oktober fået stilling ved en børnehave i nærheden af København. Adresse: Gurrelund 57, Brøndby Strand.

Anna Birgitte Nielsen er færdig med sin uddannelse som forsøgsassistent. Hjertelig til lykke! Lad os høre, hvor De har fået stilling.

Ingeborg Kyed Skov Petersen ønsker vi til lykke med den lille, yndige datter, som hilste på os på elevmødedagen.

Kirsten Søholt ønsker vi til lykke som børnehavelærerinde. Kirsten har stilling i Ribe, som Kirsten er meget glad for, og har fået lejlighed. Adresse: Dronning Dagmars vej 14, Ribe.

Lisbeth Møller ønsker vi til lykke som børnehavelærerinde. Hvor mon De har fået stilling?

Inge Oslund ønsker vi til lykke med bryllup. Adresse: Inge Frederik-

sen, Augustagade 33² tv., København Sundby. Inge sender speciel hilsen til Inge Jørgensen.

Lis Jacobsen er ansat i skotøjsforretning i Kolding.

Ulla Blume Skjøde ønsker vi til lykke med uddelerstillingen i Egholt brugsforening, Lunderskov.

Tove Ginnerkov Jensen ønsker vi til lykke med kontoruddannelse. Tak for oplysninger om kammeraterne.

Sigrun Graabech – hvor langt er De med Deres uddannelse?

Jona Nielsen – De har vel afslutter Deres sygeplejeuddannelse? Vi havde glædet os til et lille besøg, da De var i Danmark.

Gerd Olsen – rygten vil vide, at De er blevet gift – må vi høre lidt nærmere?

Agnes Rossen er økonomaelev på Ribe sygehus. Agnes fortæller, at Birte Bolderslev nu er helt rask. Det glæder os.

Helle Østergaard ønsker vi til lykke med kontoruddannelse. Helle er ansat i et Kolding-firma.

August 1964

Else Christensen har fået ny adresse: Frederiksborgvej 106³, København NV. Vi håber, De fik en fin studierejse til Østrig.

Vibeke Petersson ønsker vi hjertelig til lykke med bryllup. Vibeke blev den 12. oktober 68 gift med lærer Fristed Sørensen. Adresse: Dyrehavevej 150, Kolding.

Lone Kyhn er meget optaget af seminariet i Odense.

Birthe Johansen har ny adresse: Læssøgade 171, Odense.

Birthe Bruhn skriver lykkelig og glad fra Esbjerg. Rygten talte sandt. Vi ønsker til lykke med bryllup. Birthe hedder Nicolaisen og bor Mølleparken 4-11, Gjesing, Esbjerg. Også til lykke med sønnen.

Jytte Petersen har travlt på seminariet i Gedved, men er glad for det. Gurli Jensen hedder nu Dam, bor Vestergade 2, Oksbøl, og har en lille datter. Hjertelig til lykke!

Karin Henriksen ønsker vi til lykke med bryllup og med eksamen som tresproglig korrespondent. Karin underviser på handelsskolen i Ribe. Adresse: Karin Frei, Allerup, Toftlund.

Anne Margrethe Hyldelund ønsker vi til lykke med handelsskoleeksamen. Anne Margrethe bor Vangen 7, Tved, Kolding.

Januar 1965

Annette Kring sendte glade hilsener fra Spanien og beklagede, at hun ikke kunne være med til elevmødet.

Inge Nielsen Hjarup ønsker vi hjertelig til lykke med sønnen. Nu har De ønskebørnene. Inges søster Grethe var elev på januarholdet 68. Tak!

Inge Melhus – tak for hilsen fra Ankara, Tyrkiet. Lad os høre lidt igen.

Grethe Søgaaard Steffensen ønsker vi til lykke med sønnen Kim.

Jean Nielsen er atter i Chicago, hvor hun har fået lejlighed. Adresse: 2627 N Squaulding 3-E, Chicago 111, 60647.

Kamma Christensen Rasmussens nye adresse er: Låsbygade 101, Kolding.

Greta Stig ønsker vi til lykke med bryllup. Greta hedder Petersen og bor Nørregade 101², Esbjerg.

Grethe Sørensen savnede kammeraterne på elevmødedagen.

August 1965

Hanne Danielsen ønsker vi hjertelig til lykke med bryllup. Adresse: Hanne Albertsen, Vestervoldgade 30 st., Nyborg.

Annette Johnsen har også holdt bryllup. Hjertelig til lykke! Må vi få Deres adresse?

Alice Grausøe er fortsat meget glad for sin sygeplejeuddannelse, De fik sikkert prøven fint overstået. Alice har været på en dejlig ferietur på Bornholm.

Lis Larsen – mange tak for Deres lange fortællende brev. Lis har oplevet meget festligt i sommer: været med sin klasse på studietur i Sydslesvig og med sin kæreste i England. De har forhåbentlig haft nogle udbytterige uger som praktikant. Lis kan lide at undervise.

Ellen Eid ønsker vi til lykke med den afsluttende eksamen i engelsk. Ellen er nu godt i gang med sit studium i fransk og er p. t. i Frankrig. Ellen skriver: »Har det fint på alle måder og oplever en masse.« Det glæder os.

Kirsten Gade Larsen har fået ny adresse: Næsborgvej 42² th., Hvidovre. Ellen Eid besøgte Kirsten på vej til Frankrig. Kirsten er kontorassistent i et forsikringsselskab.

Kirsten Ørum – mange tak for Deres dejlige brev! Vi må vist godt røbe, hvad Kirsten skriver: »Jeg har aldrig haft det så godt som nu,

hvor jeg er i gang med min uddannelse til lærerinde, har fundet mig en livsledsager – kort sagt: jeg er lykkelig.« Og vi føjer til, at vi glæder os med Dem.

Lis Bjerregaard – er De stadig på kontoret – og færdig med uddannelsen?

Lene Andersson var elev på Vallekilde højskole og er atter i gang på børnehjemmet.

Bente Olesen Nielsen, Storegade 56, Haderslev, har en lille pige Karina. Hjertelig til lykke (se billedet af Karina, 4 mdr. gammel). Bente og Kari Steen Hansen har forbindelse med hinanden.

Eryndis Sørensen ønsker vi til lykke med eksamen som teknisk tegner.

Ulla Døssing er på skole i København og meget glad for det.

Christa Jensen ønsker vi til lykke med bryllup. Må vi få Deres adresse?

Else Marie Clemmensen Bach ønsker vi til lykke med en dejlig søn.

Lise Carl Nielsen – er De begyndt på dekoratørskolen?

Birthe Olesen er begyndt på Kolding børnehaveseminarium.

Hanne Rasmussen ønsker vi til lykke med bryllup. Må vi få Deres adresse?

Gerda Schmidt er økonomaelev.

Januar 1966

Brynja Baldursdottir ønsker vi til lykke med bryllup og med Deres lille datter Magna. Brynja fortæller, at Anna også er gift og har fået en søn. Jonina er forlovet, men Arndis er endnu fri, skriver Brynja. Det ville glæde os at høre lidt fra Dem allesammen samt at få adresseforandringer.

Hanne Nielsen har sikkert holdt bryllup. Må vi få Deres adresse?

Anne Marie Buch ønsker vi til lykke med bryllup. Anne Marie hedder Nielsen. Bor De samme sted?

Vita Asmussen Nicolaisen – vi glæder os til at høre godt nyt fra Dem.

Rita Brun ønsker vi til lykke med bryllup. Må vi få Deres adresse?

Else Dall ønsker vi til lykke med handelsskoleeksamen og hjertelig til lykke med bryllup. Må vi få Deres navn og adresse?

August 1966

Grethe Ancher Andersen er godt i gang med sin uddannelse til omsorgsassistent på Brejninge, p.t. er Grethe på skole i København.

Jane Hansen har begyndt sin sygeplejeuddannelse på Ringsted sygehus.

Bodil Wille Møller har besøgt os fornylig. Det var hyggeligt. Bodil er optaget på Den sociale skole til næste år. For at udnytte ventetiden har Bodil taget en kontorplads på et stort kontor med støjende maskiner og stemmer, så det er en stor omstilling, skriver Bodil.

Elin Kristensen er meget glad for Haslev seminarium. Tak for gode hilsener!

Inga Lise Paulsen er nu 2. års elev i Sønderborg. Inga Lise skriver glad og fornøjet om sine oplevelser.

Jytte Buhl flytter til november fra Gram sygehus til Ringkøbing sygehus, hvor hun skal være det næste år.

Susanne Louring er i gang med at tage sin realeksamen.

Ellen Andersen er glad for sin uddannelse på Skårup seminarium.

Birgit Vesterled fortsætter sin uddannelse på Skive seminarium.

Else Dinesen har travlt med at tage sin realeksamen.

Lis Winterberg er elev på Kolding kunstscole.

Karin Bøndergaard – mon De har begyndt uddannelsen som fritids-pædagog?

Lisbeth Juhl – vi håber, De er kommet godt i gang med Deres korrespondancekursus.

Lis Kallestrup skriver glad og fornøjet om sit arbejde på Skive apotek, hvor hun den første tid var på laboratoriet.

Januar 1967

Anna Lautrup har holdt sommerferie i Norge hos to af sine seminariekammerater. Vi var glade for Deres lille visit.

Inge Christoffersen har været i Frankrig på studieophold og er nu travlt optaget af sine studier i Århus, men vi ser dog Inge en gang imellem her på Borrehus, og det er vi glade for.

Sidsel Westad besøgte sine »danske venner«, deriblandt os, i sommerferien, men måtte desværre rejse hjem lige før elevmødet. Sidsel er godt i gang med sin sygeplejeuddannelsen.

Anne Marie Mølgaard har haft en dejlig ferie sydpå. Anne Marie er meget glad for sin uddannelse på Vejle sygehus i det store, moderne køkken. Tak for små, hyggelige besøg!

Sjøfn Hakonordttr ønsker vi til lykke med bryllup, som fandt sted den 24. februar 68 (se billedet andetsteds).

Ingrid Thorbergsen har glædet os med lange, dejlige breve fra

Schweiz. Ingrid er i gang med sin uddannelse på Klæbu plejehjem, Klæbu, Tronhjem, Norge.

Bodil Gimm har sammen med Kirsten Petersen besøgt Sidsel på en Norgestur og mødte megen gæstfrihed. Bodil er elev på Cimbria trælasthandel i Åbenrå og er glad for det.

Birgit Hansen Nielsen er flyttet til Oksbøl. Må vi få Deres adresse?

August 1967

Jytte Jørgensen ønsker vi hjertelig til lykke med brylluppet den 10. maj. Jytte hedder Bækkegaard Hansen, Magleparken 110¹ tv., Ballerup. Jytte er begyndt sin uddannelse på en vuggestue.

Bodil Voldsund – vi håber, De befinder Dem godt på apotek i Oslo. Tak for påskehilsen! De har sikkert haft det festligt sammen med Ellen Marie.

Ellen Marie Bauer har stilling som korrespondent og trives godt, skriver hun. Det glæder os.

Hilde Herberg – er De blevet gift? Må vi bede om Deres adresse?

Else Munch er begyndt sin uddannelse til sygeplejerske på Odense sygehus.

Lise Karnov har været glad for at være på Vejle sygehus i sommerferien. Det var et led i Lises uddannelse. Lise har klaret den første tid på Teilmanns-instituttet meget fint.

Esther Iversen er glad for sit kontorjob i Esbjerg.

Grethe Petersen – mange tak for hilsener! Vi beklagede, at vi ikke var hjemme, da De var på vej til Schweiz, og vi kunne ikke læse adressen.

Helen Damgaard er elev i en ny børnehave.

Lorette Harbauer ønsker vi til lykke med bryllup. Må vi få Deres adresse?

Dorte Juhler er begyndt sin uddannelse på Ankerhus husholdningsseminarium og er meget glad for det.

Anna Kristine Lage Sørensen er begyndt sin kontoruddannelse.

Januar 1968

Lizzie Breum ønsker vi hjertelig til lykke med bryllup. Vi glæder os med Dem. Adresse: Lizzie Dam, Søndergade 4², Århus C.

Grethe Nielsen har stilling på kostafdelingen på Høng Gymnasium, før hun skal ind på husholdningsseminariet Ankerhus.

Yrsa Bleeg – vi savnede Dem og fru Møller til elevmødet. Tak for stor gæstfrihed!

Ruth Lorenzen og Ingrid Moos savnede alle de øvrige til elevmødet.

Ingrid Moos befinder sig godt som smørrebrødselev på Høpners hotel i Haderslev.

Gurli Willadsen – rygtet vil vide, at De har holdt bryllup. Må vi høre lidt nærmere?

Astrid Jørgensen er p. t. på »Stella Maris« i Svendborg.

ELEVERNE PÅ BORREHUS

Januar 1968

Hilde Behrmann, Quickborn,
Tyskland
Lissi Breum, Åbenrå
Yrsa Bleeg, Kongsmark
Astrid Jørgensen, Middelfart
Ruth Lorensen, Vester Sottrup
Jytte Mønster, Brørup
Ingrid Moos, Jels
Grethe Nielsen, Ruds-Vedby
Laila Rodkjær, Horsens
Elsebeth Therkelsen, Rødding
Gurli Willadsen, Hjerting, Rødding

August 1968

Ruth Andersen, Brorsbøl
Mariann Ahlgren, Hadsund
Else Damgaard, Gesten
Alison Dehli, Ørje, Norge

Harriet Elmgren, Gedser
Bodil Hansen, Bredballe, Vejle
Lisbeth Krogh Hansen, Nykøbing S.
Birgitte Horneman, Odense
Grete Jørgensen, Egersund
Helle Karlsson, Egtved
Hanne Klit, Kolding
Conny Koreman, Zandvoort,
Holland
Helle Vibeke Kristensen, Haderslev
Sølvi Lorentzen, Harstad, Norge
Bjørn Monsen, Mo i Rana, Norge
Lone Nielsen, Kolding
Marianne Møller Nielsen, Langeskov
Kirsten Pedersen, Gesten
Lisbeth Petersson, Kolding
Jorun Otterén, Odda, Norge
Chumrieng Phunosoth, Tailand
Kari Skaare, Oslo, Norge
Bjørn Stafseth, Ålesund, Norge

SKOLENS MEDARBEJDERE

Dagny Klode Nielsen, håndgerningslærerinde.
Gudrun Gundersen, husholdningslærerinde.
Else Pedersen, husholdningslærerinde.
Ingeborg Lunden, sundhedsplejerske.
Otto Munkholm, seminarielektor.
Merete Ladefoged, husholdningslærerinde, timelærerinde.

Med ønsket om en glædelig jul sender vi alle tidligere elever og skolens venner mange venlige hilsener.

Skolens medarbejdere.

ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Thilde Bøjsen, Middelfart (formand).
Elly Kristensen, Lerbæk, Jelling.
Helga Lauritsen, Egholt.
Dorte Hjort, Askov (kasserer).
Tove Helveg Andersen, Grindsted.
Else Marie Bach, Kolding.
Dagny Klode Nielsen, Borrehus.

Husk elevmødedagen er den anden søndag i september måned.
Måske er De jubilar? – Sæt hinanden stævne.

Hjertelig velkommen!

INDHOLD

	Side
<i>Anker Sølling</i> : Prædiken	3
»Morbror«: Hyldest til min have	8
<i>Margrethe Eriksen</i> : Ansgarkirken i Flensborg Nord ...	10
<i>Margrethe Eriksen</i> : Siden sidst	13
<i>Grethe Eriksen</i> : Meningen med livet	25
<i>Thilde Boisen</i> : Hilsen	31
<i>Tove Helweg Andersen</i> : Min rejse til Malaysia	32
<i>Alison Delbi</i> : Hilsen	36
Tidligere medarbejdere	39
Nyt fra tidligere elever	41
Elever på Borrehus	61
Skolens medarbejdere	62
Elevforeningens bestyrelse	62